

گزارش یک | فریدون حسن

فیفادی تمام شد جوانگرایی تمام نشود
از قدوس بیاموزید

تیم ملی فوتبال ایران با ترکیبی جوان‌شده راهی بصره عراق شد؛ دو بازی انجام داد تا فیفادی آبان‌ماه را پشت سر بگذارد. اینکه در این دو بازی چه نتایجی حاصل شد چندان مهم نیست. امروز مهم‌ترین مسئله این است که سرمربی و کادر فنی تیم ملی و فدراسیون فوتبال تا چه اندازه پای شعارهای خود در خصوص جوانگرایی می‌ایستند.

آنچه طی روزهای گذشته و همزمان با اعلام لیست جدید تیم ملی دیده و شنیده شد، حکایت از آن دارد که هم فدراسیون و هم کادر فنی تیم ملی هنوز چشم امید به پیرمردهایی دارند که حاضر نیستند حتی با وجود ناکارآمدی از تیم ملی خداحافظی کنند و فضا را برای حضور جوان‌ترها مهیا سازند. البته نوع نگاه و اظهارات فدراسیون فوتبال و سرمربی تیم ملی هم به آنها این اجازه را می‌دهد که همچنان خود را مستحق پوشیدن پیراهن تیم ملی بدانند و به فکر خداحافظی نباشند. امروز دقیقاً همان روزی است که باید نگران تصمیم بعدی سرمربی تیم ملی و فدراسیون فوتبال درباره پروژه جوانگرایی در تیم ملی باشیم. وقتی سرمربی تیم ملی عنوان می‌کند که سن و سال ملاک دعوت بازیکن به تیم ملی نیست و حتی فدراسیون برای مشوش نشدن خاطر پیرمردهای تیم ملی بیانیه صادر می‌کند، یعنی ممکن است همین امروز فرصت چند جوانی که در فیفادی آبان‌ماه پیراهن تیم ملی را به تن کردند تمام شود و سوگلی‌های تیم ملی دوباره برگردند.

همان‌ها که حضورشان طی چند سال گذشته، نه تنها کمکی به تیم ملی نکرده، بلکه ضربه هم زده است.

به فدراسیون و سرمربی تیم ملی که چندان امیدی برای دل کندن از این جماعت نیست، چراکه ظاهراً برنامه‌ای فراتر از دعوت‌های مقطعی و تغییرات ظاهری برای اجرا ندارند. اما شاید خود آنها با الگو قرار دادن بازیکنی مثل سامان قدوس حداقل برای حفظ احترام خودشان هم که شده کمی بیندیشند و به این نتیجه برسند که وقت خداحافظی‌شان فرارسیده و حتی سال‌ها هم از آن گذشته است.

خداحافظی سامان قدوس با تیم ملی یک کار حرفه‌ای به‌موقع از بازیکنی بود که تجربه فوتبال اروپا و شناخت متفاوتی از بازی در سطح بین‌المللی داشت. قدوس خیلی خوب متوجه شد که زمان رفتن فرارسیده و این درس را به بقیه هم داد که قبل از آنکه کنار گذاشته شوید، بروید. درس هنر رفتن، او به خیلی‌ها آموخت که مهم‌تر از تعداد سال‌های حضور در تیم ملی، کیفیت عملکرد و زمان مناسب برای پایان دادن به یک مسیر حرفه‌ای است. البته اگر آنهایی که باید متوجه شوند، خودشان را به ندیدن و نشنیدن نزنند.

جوانگرایی یک پروژه فنی است که تنها با شعار و هیاهو پیش نمی‌رود. سامان قدوس خداحافظی کرد و خیلی‌های دیگر هم باید بروند، اما تا وقتی فدراسیون و سرمربی تیم ملی جرئت خط قرمز کشیدن روی نام آنها را ندارند، جوانگرایی هم به جایی نخواهد رسید، مگر آنکه این جماعت پیر از قدوس بیاموزند که وقت خداحافظی رسیده است.

ژاوی از عرش به فرش رسید!

این آلمان بی‌رحم

فوتبال‌اروپا | دنیا حیدری

ژاوی در عرض کمتر از سه روز، از عرش به فرش رسیدن را تجربه کرد. آن‌هم با گوشت و پوست و استخوانش.

عجیب نبود بازی مرگ و زندگی خواندن مصاف لاله‌های نارنجی با مانشافت. دوئل سنتی این دو همیشه یک نبرد حساس بوده، خصوصاً که این‌بار آلمان‌ها برای صعود به یک‌چهارم نهایی محکوم به بـرد بودند. هلند اما با یک تساوی هم می‌توانست به صدرنشینی خود ادامه دهد.

هلند با هدف طلسم‌شکنی وارد میدان شده بود. لاله‌های نارنجی طی سال‌های اخیر ثبات چندانی نداشتند، به‌طوری که پس از کسب عنوان سوم جام‌جهانی ۲۰۱۴، در دوره بعد غایب بودند و در یورو ۲۰۲۴ به نیمه‌نهایی راه یافتند. این تیم بعد از آنکه سکان هدایتش به دست کومان سپرده شد، یک ویژگی مثبت داشت؛ عملکرد قابل قبول مقابل سایر قدرت‌های جهان. ویژگی که با ژاوی هم ادامه داشت، حداقل تا قبل از آنکه این تیم قدم به ورزشگاه المپیک برلین بگذارد.

پرواضح بود که نبرد آلمان با هلند، دیداری جذاب خواهد بود، اما هیچ‌کس حتی تصورش را هم نمی‌کرد این بازی با نتیجه عجیب و غریب ۵ بر صفر خاتمه یابد. نه ژاوی که تیمش با روحیه خوبی از برتری ۷ بر صفر مقابل یونان راهی آلمان شده بود و نه حتی کلوپ که صادقانه اعتراف کرد خواب این برتری را هم نمی‌دیده است!

تک‌گل نیمه نخست که دقایقی قبل از راهی شدن دو تیم به رختکن وارد دروازه برت فربوخن شد جبران نشدنی نبود. هلند یک نیمه زمان داشت برای جبران گل خورده و زدن گل برتری، اما در عین ناباوری قربانی نمایش ویرانگر یاران کلوپ شد. هضم نتیجه رقم خورده برای هیچ‌کس آسان نبود. فروبخن بعد از دریافت پنجمین گل با عصبانیتی آشکار توپ را برداشت و در حالی که راه میانه میدان را در پیش گرفته بود هم‌تیمی‌هایش را برای توبیخ تیمی فراخواند، اما دیگر کار از کار گذشته بود. نتیجه حک‌شده روی تابلوی ورزشگاه باور کردنی نبود، اما حقیقت داشت. ورزشگاه برلین میزبان نمایشی فراتر از یک نتیجه معمولی بود. نتیجه‌ای که توجه رسانه‌های کل دنیا را به خود جلب کرد. قبل از هر کسی هم رسانه‌های هلندی صدایشان بابت این باخت افتضاح مقابل حریف دیرینه درآمد؛ شبی فاجعه‌بار برای نارنجی‌ها در برلین. آلمان از تیم ژاوی گوشت چرخ‌کرده ساخت و هلند در آلمان قتل‌عام شد، از جمله تیترهایی بود که برای این دیدار عجیب و غریب‌زده شد.

رافائل فان‌درفارت، هافبک هلندی بارسلونا بعد از باخت تحقیرآمیز هلند مقابل آلمان در گفت‌وگویی با شبکه NOS از خجالت یاران ژاوی درآمد: «راه نمی‌رفتند! گونی سیب‌زمینی روی دوشتان بود؟»

یوشوا کیمیش، هافبک باتجربه ژرمن‌ها که یکی از مهره‌های تأثیرگذار این مسابقه بود و نقش مهمی در اجرای برنامه‌های تاکتیکی تیمش ایفا کرد، معتقد بود که پرس از بالا هلند را از پا درآورد، اما واقعیت این بود که هلند با غرور ناشی از برتری پرگل بازی قبل روانه میدان شد و نتوانست بعد از دریافت گل‌های نخست خود را جمع و جور کند و به بازی برگردد.

ژاوی اما تا دقایقی بعد از به صدا درآمدن سوت پایان بازی همچنان بهت‌زده به میدانی می‌نگریست که شاگردانش در آن قربانی شده بودند، قربانی قدرت بالای آلمان و تاکتیک‌های کلوپ. ژاوی شوکه بود و عصبانی و بارها و بارها تکرار کرد که نمی‌تواند این نتیجه را باور کند. ژاوی در پایان بازی مدت طولانی را با شاگردانش در رختکن سپری کرد.

خداحافظ پیاتزا

سرمربی تیم ملی والیبال می‌خواست همزمان مربی یک تیم باشگاهی اروپایی هم باشد!

حاشیه | دنیا حیدری

فدراسیون والیبال قید ادامه همکاری با پیاتزا را زد، آن هم تقریباً یک‌ماه و نیم بعد از آنکه این سرمربی گفته بود رؤیا باید یک هدف داشته باشد و نمی‌توان تمام زندگی را صرفاً رؤیاپردازی کرد.

مرد ایتالیایی بعد از کسب طلای بازی‌های آسیایی ناگویا با نگاهی به دو فصل حضورش روی نیمکت تیم ملی والیبال ایران صراحتاً گفت که با این شرایط به لس‌آنجلس نمی‌رویم. صدالبته که او از همان روز نخست با هدف کسب جواز حضور تیم ملی والیبال ایران در المپیک بود که سکان هدایت این تیم را به دست گرفت. جای خالی کسب سهمیه المپیک در پرونده او نیز درست مثل ایران توی ذوق می‌زد، جایی که دیگر هرگز پر نخواهد شد، حداقل نه با ایران. بارها و بارها طی ماه‌های اخیر گفته شد که مدت زمان قرارداد بلندمدت پیاتزا با تیم پروجکت ورشو لهستان می‌تواند به یک چالش برای والیبال ایران تبدیل شود. البته پیاتزا نخستین مربی نیست که به‌طور همزمان هم سکان هدایت یک باشگاه و هم تیم ملی یک کشور را به دست دارد. اما عقد قرارداد چهار ساله با تیم لهستانی با اظهارات تقوی، رئیس فدراسیون والیبال ایران همخوانی نداشت، چراکه تقوی تأکید داشت در سال منتهی به المپیک، سرمربی ایتالیایی باید به صورت کامل در اختیار تیم ملی ایران باشد و اتفاقاً پیاتزا هم با این مسئله موافق بود، اما عقد قراردادی چهار ساله گویا همه توافقات را برهم زد، به‌طوری که فدراسیون والیبال ایران با تصمیم هیئت‌رئیسه و پس از پایان قرارداد دو ساله روبرتو پیاتزا از ادامه همکاری با این سرمربی ایتالیایی منصرف شد.

صدالبته که هیئت‌رئیسه فدراسیون والیبال بعد از ارزیابی عملکرد تیم ملی و برگزاری مذاکرات برای تمدید قرارداد چنین تصمیمی اتخاذ کرده، اما آن‌طور که به نظر می‌رسد، قرارداد این مربی با تیم لهستانی تأثیر زیادی در تصمیم فدراسیون داشته است. قراردادی که محدودیت‌های زیادی برای حضور مستمر پیاتزا در ایران ایجاد می‌کرد و می‌توانست برنامه‌های این تیم برای حضوری موفق در لیگ ملت‌های ۲۰۲۸-۲۰۲۷ را تحت تأثیر قرار دهد. بر همین اساس به نظر می‌رسد اختلاف‌نظر درباره میزان حضور پیاتزا در ایران و اختصاص زمان کافی به تیم ملی از مهم‌ترین دلایل پایان این همکاری باشد.

البته فدراسیون پیاتزا را بر کنار نکرده و براساس تصمیم هیئت‌رئیسه، پس از پایان قرارداد دو ساله این سرمربی، از ادامه همکاری با او منصرف شده است، آن‌هم در شرایطی که کمتر از دو ماه قبل، پیاتزا در گفت‌وگویی در خصوص شناخت خود از جایگاه والیبال ایران پس از دو فصل حضور گفته بود که اکنون بعد از حدود یک سال و چهار ماه، شرایط را بهتر درک می‌کنم و بیشتر می‌دانم جایگاه والیبال در ایران کجاست. پیاتزا خوب می‌دانست مسیر ساده‌ای برای کسب جواز حضور در المپیک ندارد، اما شاید هرگز تصورش را هم نمی‌کرد یکی از دشواری‌های این مسیر، تغییر نظر اعضای فدراسیون در خصوص همکاری با او باشد. خبری که تقوی، رئیس فدراسیون والیبال شخصاً آن را تأیید می‌کند: «قرارداد ما با پیاتزا چهار ساله ۲+۲ بود. منطقی است که بعد از دو سال، عملکرد کادر فنی باید مورد بررسی قرار بگیرد تا شرایط جدید برای ادامه همکاری تا پایان المپیک مشخص شود. در همین راستا، طی روزهای گذشته جلسات متعددی بین طرفین برگزار شد، اما برای ادامه همکاری با روبرتو پیاتزا به توافق نرسیدیم و طبیعی است که جذب یک مربی تراز اول والیبال در دستور کار فدراسیون قرار بگیرد.»

یادداشت | شیوا نوروزی

حاشیه‌هایی که فرصت فیفادی را سوزاند

حجم سوءمدیریت فوتبال باشگاهی ما آن‌قدر زیاد است که حتی اگر لیگ تعطیل باشد و بازی هم برگزار نشود، مدیران‌مان توانایی خلق جنجال‌های جدید و شعله‌ور کردن حواشی قبلی را دارند. آنها در تعطیلات فیفادی، یک‌بار دیگر استعداد خود را در این زمینه به همه ثابت کردند.

تعطیلات فوتبال باشگاهی به دلیل برگزاری دیدارهای ملی توفیق اجباری است که تیم‌ها می‌توانند از آن برای دوری از حاشیه، تمرینات هدفمند، تمرکز روی نقاط ضعف و ریکاوری روحی و جسمی بازیکنان بهره بگیرند. این عرف حرفه‌ای حتی برای تیم‌های سرشناس هم اهمیت دارد و برای استفاده از این فرصت برنامه‌ریزی می‌کنند، به‌ویژه اگر اخیراً نتایج ضعیفی گرفته باشند. از آنجا که فوتبال ایران فقط در بحث دستمزدها و رقم‌های نجومی قراردادها حرفه‌ای شده، نه تنها توجهی به تعطیلی لیگ نمی‌شود، بلکه باشگاه‌ها حتی از این فرصت هم برای حاشیه‌سازی‌ها استفاده می‌کنند! سرخابی‌های پایتخت درست بعد از اتمام هفته دوازدهم و تعطیلی مسابقات وارد گود حاشیه شدند و جوری در صدر اخبار قرار گرفتند که انگار نه انگار دائماً شعار حرفه‌ای شدن سر می‌دهند و منتش را سر مردم می‌گذارند.

استقلال هنوز پیگیر محرومیت بازیکن خاطی‌اش است و کماکان روی بی‌تقصیر بودن یاسر آسانی مانور می‌دهد. درگیری آسانی با کمک‌داور و اخراج او از زمین در جدال با همنام خوزستانی، جنجالی تأسف‌بار به راه انداخت. اینکه کمک‌داور از چه الفاظ رکیکی استفاده کرده، یک طرف ماجرا بود و طرف دیگر قضیه مربوط به حمایت باشگاه استقلال از توهین زشت یاسر آسانی است. البته کمک‌داور خاطی با محرومیت بلندمدت مواجه شده، اما مدیریت باشگاه استقلال حتی یک جلسه محرومیت آسانی را نیز قبول ندارد! با اینکه فیلم حرکت زشت و بی‌اخلاقی این بازیکن خارجی را همه دیده‌اند، ولی گویا از نظر مدیران آبی این رفتار واکنشی بوده به حرف کمک‌داور و آسانی حق داشته واکنش نشان دهد! باید تأسف خورد به حال باشگاه پرطرفدار و قدیمی چون استقلال که مدیرانش هنوز به دنبال این هستند که بگویند دعوا را کمک‌داور شروع کرده و واکنش آسانی کاملاً طبیعی بوده است.

مدیران پرسپولیس هم کاری کردند باخت به فجرسپاسی و از دست رفتن فرصت صدرنشینی خیلی زود فراموش شود. البته جا دارد از توانایی آنها در خلق یک حاشیه جدید تشکر شود، چراکه هنوز هیچ مورد مشابهی برای «انتشار آگهی فروش بازیکن در روزنامه‌ها» در جهان رؤیت نشده است. مصاحبه جنجالی و صحبت‌های غیرحرفه‌ای بازیکن جوان قرمزها بهترین فرصت بود تا مدیرعامل با همراهی ارکان باشگاه خودی نشان دهند. آگهی فروش بازیکن خاطی جوری در رسانه‌ها و فضای مجازی سروصدا کرد که عملاً آرامش را از تیم گرفت و همه نگاه‌ها به واکنش‌ها بود. به‌رغم همه واکنش‌های منفی و جنجال‌های ایجاد شده، حدادی مدیرعامل باشگاه از تصمیمش رضایت کامل دارد و برایش هم مهم نیست با این کار چطور به سود بازیکن جوان خاطی بازارگرمی کرده است.

عملکرد ضعیف، از دست دادن امتیاز و فاصله گرفتن از صدر جدول، اولویت سرخابی‌ها برای جبران نیست. اگر دغدغه‌شان مسائل فنی، ماندن در کورس قهرمانی و رضایت هواداران بود، به جای حمایت از بی‌اخلاقی‌ها و به راه انداختن جنجال‌های جدید، تمام تمرکزشان را روی برطرف کردن ضعف‌های تیم می‌گذاشتند و به کادرفنی اجازه می‌دادند در آرامش و با حداقل فشار روحی دنبال راه‌حل برای بازی‌های آتی باشد. بازیکن خاطی یا حتی داور خاطی باید تاوان کارش را پس بدهد، وگرنه سنگ روی سنگ بند نخواهد شد و حمایت باشگاه‌ها هم فقط بر بی‌اخلاقی‌ها دامن می‌زند. از طرفی مدیران باشگاه‌ها باید برای مهار هیجان بازیکنان جوان و نوظهور خود برنامه داشته باشند و از تیم‌های بزرگ و موفق در امر ستاره‌پروری الگو بگیرند، نه اینکه با تصمیمات خلق‌الساعه خود آبرو، اعتبار و شهرت پرسپولیس را زیر سؤال ببرند.

حریف ضعیف را دوست ندارم

چهره | شمیم رضوان

علی عالی‌پور از جوانان نسل امید وزنه‌برداری ایران است که در دو رخداد مهم بازی‌های آسیایی و قهرمانی جهان بزرگان دسته ۹۵ کیلوگرم را به چالش کشید. شاید به همین دلیل هم بود که انتظار می‌رفت قهرمان دسته ۹۵ کیلوگرم بازی‌های آسیایی در مسابقات قهرمانی جهان به مدالی خوش‌رنگ‌تر از برنز دست یابد، اما مصدومیت مانع شد.

وزنه‌بردار طلایی ایران در بازگشت از ناگویا با مصدومیت مواجه شد، به‌طوری که امکان انجام تمرینات را هم نداشت و کادرفنی به او پیشنهاد کرد قید حضور در قهرمانی جهان را بزند. اهمیت نخستین انتخابی المپیک، اما به قدری بود که عالی‌پور حاضر نشد قید آن را بزند و دست‌آخر نیز با کسب برنز به کار خود در این رقابت‌ها پایان داد: «نزدیک به دو هفته به جای تمرین فیزیوتراپی می‌کردم و به همین دلیل در پشت صحنه مسابقات وزنه می‌زدم تا وضعیتم را بسنجم، اما خدا را شکر پایم به سکو رسید.»

با وجود این رضازاده، عالی‌پور را یکی از استعدادهای وزنه‌برداری ایران می‌داند و معتقد است اگر به خودباوری برسد، می‌تواند حتی بهتر از کارلوس ناسار بلغارستانی وزنه بزند. وزنه‌برداری که عالی‌پور می‌گوید برای شکست دادن او برنامه دارد: «خیلی خوشحالم و خدا را شکر می‌کنم به حدی رسیده‌ام که یکی از بزرگان وزنه‌برداری جهان عملکردم را تصدیق می‌کند. اگر آسیب‌دیدگی شدید نباشد، می‌توانم رفته‌رفته پیشرفت کنم و بتوانم طلای المپیک را بگیرم. قبلاً به اینها فکر کرده و حتی تصویرسازی می‌کردم که با حریفان قدرتمند از کشورهای مختلف رقابت کنم. دوست نداشتم با حریفان ضعیف مسابقه بدهم و به راحتی مدال بگیرم. رقابت با حریف قدری مثل کارلوس ناسار که قهرمان المپیک است و رکوردهای دنیا را در اختیار دارد، لذت‌بخش است، همان‌طور که شکست دادنش ارزش بیشتری دارد. به همین دلیل برای شکست دادن قهرمان جهان و المپیک برنامه دارم.»

بانوان در جام‌جهانی مدال می‌خواهند

ترس رقبا از کاراته ایران

گزارش ۲ | شیوا نوروزی

کاراته‌کاهای ایرانی در جام‌جهانی هانگژو ۲۰۲۶ رقیب جدی و خطرناکی برای مدعیان هستند.

دومین دوره جام‌جهانی کاراته از روز جمعه به میزبانی چین شروع می‌شود و ۴۲ کشور حاضر در این رقابت‌ها با هم رقابت می‌کنند. ملی‌پوشان کاراته کشورمان در سه بخش کومیته مردان، کومیته بانوان و کاتا بانوان در هانگژو به روی تاتامی می‌روند.

امیدوار به درخشش

نایب‌قهرمانی کومیته مردان در اولین دوره جام‌جهانی انتظارات از شاگردان سجاد گنج‌زاده را برای تکرار این درخشش بالا برده است. ۴۰۰ کاراته‌کا از پنج قاره جهان در هانگژو گرد هم می‌آیند و همگی برای کسب مدال می‌جنگند. حضور تیم‌های ملی ژاپن، مصر، الجزایر و ایتالیا حساسیت رقابت‌ها را بیشتر کرده است. مسابقات به صورت تیمی برگزار می‌شود و در مرحله مقدماتی تیم‌ها به صورت دوره‌ای با هم رقابت می‌کنند تا دو تیم اول گروه‌های چهارگانه به یک‌چهارم نهایی برسند. دوره گذشته جام‌جهانی در پامپلونای اسپانیا برگزار شد و شاگردان شهرام هروی در نیمه‌نهایی نتیجه را به مصر واگذار کردند و به مدال نقره دست یافتند. در این دوره علی‌اصغر آسیابری، محمود نعمتی، مرتضی نعمتی، مهدی عاشوری، صالح اباذری، امیرعباس بیگ‌محمدلو، مهدی گنج‌زاده و اسماعیل معتمدی تیم کومیته مردان را تشکیل می‌دهند. برادران نعمتی در بازی‌های آسیایی ناگویا دو مدال طلا به دست آوردند و آسیابری نیز نقره گرفت. حال در جام‌جهانی تیم ملی روی درخشش آنها حساب می‌کند.

فاطمه‌زهرا سعیدآبادی، مهرنگار احمدی، مبینا حیدری، حنانه صالحی و آتنا محبوب‌بشری، پنج نماینده کومیته بانوان در هانگژو هستند که با هدایت پگاه زنگنه در جام‌جهانی برای مدال مبارزه می‌کنند. از بین شاگردان زنگنه، سعیدآبادی در ناگویا نایب‌قهرمان شد و یک مدال نقره به گردن آویخت. تیم کاتا بانوان در حالی این‌بار یکی از شانس‌های کسب مدال در جام‌جهانی است که در بازی‌های آسیایی خوش درخشید و سکوی نایب‌قهرمانی را به دست آورد. فاطمه صادقی، سپیده امینی، زینب‌السادات حسینی و زهرا رضایی بعد از کسب مدال نقره در ناگویا، در جام‌جهانی هدفی جز رسیدن به خوشرنگ‌ترین مدال ندارند. تیم کاتا بانوان در فینال بازی‌های آسیایی مقابل ویتنام کم آورد و جام‌جهانی دومین محک جدی این تیم است.

تیم یکدست

ملی‌پوشان کاراته برای جبران شکست فینال دوره گذشته عزم‌شان را جزم کردند. سجاد گنج‌زاده که در دوره قبل جام‌جهانی یکی از ملی‌پوشان ایران بود حالا در قامت سرمربی مسئولیت سنگینی به دوش می‌کشد. سرمربی تیم کومیته مردان در گفت‌وگو با تسنیم تأکید کرد شاگردانش برای مبارزه با هر تیمی آماده هستند: «اردوهای کومیته تیمی را دیر آغاز کردیم، اما فدراسیون ما را به رقابت‌های جایزه بزرگ مسکو اعزام کرد. شرایط بچه‌ها مطلوب است و در جام‌جهانی با قدرت کارمان را آغاز می‌کنیم. مطمئن باشید ایران همچنان برای رقبا تیمی ترسناک است و تمام دنیا از قدرت کاراته کشورمان آگاهی دارند. در دوره گذشته جام‌جهانی به عنوان نایب‌قهرمانی رسیدیم. از آن تیم چند بازیکن باسابقه را در اختیار نداریم، اما جوانان خوب و باانگیزه‌ای به جمع ما اضافه شده‌اند. تیم ما یکدست است و نام رقبا برایمان تفاوتی ندارد. تیمی که به دنبال قهرمانی جهان است، باید هر حریفی را که در مسیرش قرار می‌گیرد شکست بدهد. ما هم با همین تفکر به مصاف رقبا خواهیم رفت. همه ما علاقه زیادی داریم که دوباره در دیدار نهایی با مصر روبه‌رو شویم و شکست دوره گذشته را جبران کنیم. در صورت رویارویی مجدد با این تیم، تمام تلاش خود را برای شکست آن به کار خواهیم گرفت.»

